

**Protokół nr 32/2012
z posiedzenia Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa
Rady Miejskiej Wrocławia
z 25 czerwca 2012 r.**

BRM-ZKO.0012.12.7.2012

Posiedzenie Komisji prowadził przewodniczący Krzysztof Kilarski.
Na ogólną liczbę 5 radnych, obecni byli wszyscy radni – członkowie Komisji.
Lista osób spoza Komisji, które uczestniczyły w posiedzeniu, stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Porządek posiedzenia:

I. Zaopiniowanie projektów uchwał w sprawie:

1. zatwierdzenia „Założeń polityki społeczno – gospodarczej Wrocławia na rok budżetowy 2013” – **druk nr 630/12** – II czytanie.
2. opinii Komisji Rewizyjnej dot. sprawozdania rocznego z wykonania budżetu Miasta Wrocławia za rok 2011 i wniosku tejże Komisji w sprawie udzielenia absolutorium Prezydentowi Wrocławia z wykonania budżetu Miasta Wrocławia za rok 2011.

II. Rozpatrzenie wezwań i skarg:

1. wezwania pani [REDACTED] – [REDACTED] i pana [REDACTED] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie rozpatrzenia skargi pani [REDACTED] – [REDACTED] na Prezydenta Wrocławia - **druk nr 657/12,**
2. wezwania pani [REDACTED] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie przyjęcia wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy Wrocław na lata 2009 – 2013 – **druk nr 653/12,**
3. skargi V-Motors sp. z o.o. do WSA na uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Obszaru Parku Technologicznego we Wrocławiu – część A – **druk nr 654/12,**
4. skargi pani [REDACTED] na Prezydenta Wrocławia - **druk nr 665/12,**
5. skargi pana [REDACTED] na Prezydenta Wrocławia - **druk nr 664/12,**
6. rozpatrzenia skargi pani [REDACTED] na Prezydenta Wrocławia - **druk nr 663/12,**
7. rozpatrzenia skargi pani [REDACTED] na Prezydenta Wrocławia - **druk nr 669/12;**
8. rozpatrzenia skargi pana [REDACTED] na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej – **druk nr 668/12,**
9. rozpatrzenia skargi pani [REDACTED] na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej – **druk nr 666/12,**
10. rozpatrzenia skargi pani [REDACTED] na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej – **druk nr 667/12,**
11. skargi pana [REDACTED] na Prezesa Zarządu Spółki Wrocławskie Mieszkania Sp. z o.o. - **druk nr 672/12,**
12. skargi pani [REDACTED] na Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta - **druk nr 671/12;**
13. wniosku grupy bezdomnych osób – **druk nr 670/12.**

III. Sprawy bieżące:

1. Odpowiedź Z-cy Dyrektora Wydziału Inżynierii Miejskiej dot. pisma Komisji w sprawie poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego na ulicy Buforowej.
2. Informacja Dyrektora ZDIUM dot. przekazania pisma Komisji w sprawie poprawy bezpieczeństwa osób w rejonie przejścia dla pieszych zlokalizowanego przy ul. Buforowej w rejonie przystanków autobusowych Wrocław – Lamowice, do Wydziału Inżynierii Miejskiej.
3. Odpowiedź Pana Wojciecha Adamskiego, Wiceprezydenta Wrocławia dot. prośby Ochotniczej Straży Pożarnej Oddział Ratownictwa Wodnego w sprawie przyznania środków finansowych na zakup sprzętu nurkowego i ratowniczego przeznaczonego na doposażenie jednostki.
4. Odpowiedź Pana Zbigniewa Słysz, Komendanta Straży Pożarnej na pismo Komisji dot. wzmożenia kontroli osób, prowadzących sprzedaż kwiatów.

IV. Wolne wnioski.

Ad. I.

W tym miejscu Komisja zaopiniowała projekt uchwały w sprawie zatwierdzenia „Założeń polityki społeczno – gospodarczej Wrocławia na rok budżetowy 2013” – druk nr 630/12 – II czytanie. Komisja postanowiła w głosowaniu (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych) **pozytywnie** zaopiniować projekt uchwały.

Opinię Komisji Rewizyjnej dot. sprawozdania rocznego z wykonania budżetu Miasta Wrocławia za rok 2011 i wniosku tejże Komisji w sprawie udzielenia absolutorium Prezydentowi Wrocławia z wykonania budżetu Miasta Wrocławia za rok 2011, Komisja przyjęła do wiadomości.

Ad. II.

Kolejnym punktem było rozpatrzenie następujących skarg i wezwań:

1) wezwania pani [REDAKTOWANE] – [REDAKTOWANE] i pana [REDAKTOWANE] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie rozpatrzenia skargi pani [REDAKTOWANE] – [REDAKTOWANE] na Prezydenta Wrocławia - druk nr 657/12. Z uwagi na fakt, że na uchwały w sprawie załatwiania skarg w trybie przepisów działu VIII kodeksu postępowania administracyjnego nie służą skargi do sądów administracyjnych, Komisja wnioskuje o nieuwzględnienie przedmiotowego wezwania. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wezwania;

2) wezwania pani [REDAKTOWANE] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie przyjęcia wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy Wrocław na lata 2009 – 2013 – druk nr 653/12. Pismem dnia 17.05.2012r. pani [REDAKTOWANE] wniosła o usunięcie naruszenia prawa poprzez uchylenie wskazanej na wstępie uchwały. Uzasadniając wezwanie w/w wskazała, iż Gmina od 1947r. w zasadzie nie dokonywała remontów kapitalnych mieszkaniowych zasobów komunalnych, a tymczasem pobiera opłaty czynszowe w wysokości 4,80 za m2. Rewitalizacja jej zdaniem zaś „to istna kpina”. Wskazując na zaniedbania w zakresie inwestycji w mieszkaniowy zasób komunalny, wzywającą wnosi o uchylenie uchwały jako niezgodnej z ustawą a dodatkowo nie wykonywanej. Przedmiotowe wezwanie nie zawiera konkretnych zarzutów dotyczących poszczególnych postanowień uchwały Rady Miejskiej Wrocławia o nr XXIV/868/08 z dnia 11 września 2008r. w sprawie przyjęcia wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy Wrocław na lata 2008-2013. Jednak z treści uzasadnienia wezwania wynika pośrednio, iż wzywająca domaga się jej realizacji poprzez podjęcie decyzji inwestycyjnych na nieruchomości budynkowej, w której znajduje się zajmowany przez nią lokal. W istocie, uchwała Rady Miejskiej Wrocławia o nr XXIV/868/08 z dnia 11 września 2008r. w sprawie przyjęcia wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy Wrocław na lata 2008-2013, podjęta została na podstawie art. 18 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) a także art. 4 i art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym za-

sobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (t.j. Dz. U. z 2005r. Nr 31, poz. 266 ze zm.). Wskazana w podstawie prawnej ustawa zezwala na uchwalanie przez organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego, wieloletnich programów gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy. Zakres regulacji określony został w ust. 2 art. 21, których granice zostały uwzględnione w uchwale wskazanej na wstępie. Nie może stanowić uzasadnionej przyczyny wezwania brak realizacji uchwały, nawet jeśli zarzut taki miałby w rzeczywistości swoje uzasadnienie. W ocenie Komisji jednak jest on chybiony, gdyż akt prawny ma charakter generalny, zaś normy w nim zawarte abstrakcyjne. Wskazują jedynie cele i założenia programu, nie zawierając uregulowań konkretnych, np. w postaci wytycznych wskazujących konkretne nieruchomości budynkowe przeznaczone do remontu. Takiej bowiem delegacji nie zawiera ustawa, zatem regulacja w tym zakresie nie jest w niej możliwa. Wobec jedynie takich zarzutów wzywającej, Komisja nie widzi podstaw jej merytorycznego uzasadnienia. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wezwania;

3) skargi V-Motors sp. z o.o. do WSA na uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Obszaru Parku Technologicznego we Wrocławiu – część A – **druk nr 654/12**. Spółka z o.o. V- Motors, w oparciu o art. 101 ustawy o samorządzie gminnym, wezwała Radę Miejską Wrocławia do usunięcia naruszenia prawa jakie nastąpiło w wyniku wejścia w życie uchwały z dnia 12 czerwca 2003r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Obszaru Parku Technologicznego we Wrocławiu – część A w zakresie dotyczącym działek nr 14/7 i 14/9 (dawna działka nr 14/4) zlokalizowanych we Wrocławiu przy ul. Kwiatkowskiego na terenie oznaczonym w planie symbolem 2 AG-7. Uchwałą o nr XXV/576/12 z dnia 19.04.2012r. Rada Miejska Wrocławia nie uwzględniła wezwania skarżących. W skardze spółka ponowiła zarzuty stawiane w wezwaniu, a to krytyczną ocenę rozwiązania przyjętego w planie miejscowym. Zasygnalizowała, iż ustalenia planu uniemożliwiają jej realizację inwestycji w postaci budowy wielomarkowego salonu samochodowego z pełnym zapleczem serwisowo-warsztatowym oraz okręgową stacją kontroli pojazdów, a ponadto obiektu hotelowego z zapleczem gastronomicznym oraz garażem podziemnym. W ocenie skarżącego, realizacji inwestycji stoi na przeszkodzie niejednoznaczny zapis uchwały. Błąd zaś polega na rozbieżności pomiędzy zapisami w załączniku graficznym, a częścią opisową uchwały (§ 17 ust. 3 pkt 1 i pkt 2) uniemożliwiającą realizację inwestycji. Skarżący podkreślił, iż wymieniona na wstępie uchwała utraciła częściowo swój byt wskutek podjęcia 14 lutego 2008r. uchwały w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Wrocławskiego Parku Technologicznego w rejonie ulicy Mokronosie we Wrocławiu, jednak zmiana ta nie dotyczy nieruchomości będącej jego własnością. Uchwalając plan w 2003r., w ocenie skarżącego Rada Miejska nie uwzględniła jego interesów, naruszając przy tym jego prawo własności, chronione zarówno przepisami Konstytucji jak i art. 140 kodeksu cywilnego. W istocie skarga opiera się na zarzutach naruszenia prawa materialnego – a to art. 21 ust. 1, art. 31 ust. 3 i art. 64 Konstytucji RP a ponadto art. 140 kc, poprzez bezprawne graniczenie prawa własności skarżącego, ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (art. 1 ust. 2 pkt 1, 6, 7 art. 2 i art. 28) poprzez nieuwzględnienie ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury, walorów ekonomicznych przestrzeni oraz prawa własności, a ponadto naruszeniu przepisów prawa procesowego (art. 7 art. 77 i art. 107 kpa w zw. z § 131 i § 143 Rozporządzenia Prezesa rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej", poprzez brak uzasadnienia uchwały RM nie uwzględniającej wezwania do usunięcia uchybienia w postaci naruszenia prawa zaskarżoną uchwałą (uchwała o nr XXV/576/12 z dnia 19.04.2012r.). Sformułowane w skardze ogólne zarzuty dotyczą wyłącznie zagadnień granic prawa własności. W rzeczywistości bowiem zarzut sprowadza się wyłącznie do ograniczenia prawa własności wobec nieruchomości. Tymczasem, co warto podkreślić, nawet najszersze z praw, jakim jest prawo własności nie ma charakteru bezwzględnego. Może doznawać ono szeregu ograniczeń wynikających z przepisów prawa. Z reguły są to przepisy rangi ustawowej. Jednak ustawodawca dopuścił wprowadzenie ograniczeń korzystania z prawa własności do nieruchomości

ści mocą przepisów aktu prawa miejscowego, w tym przepisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W orzecznictwie oraz literaturze przedmiotu możliwość taką, określa się sformułowaniem władztwa planistycznego. Uwzględniając powyższe, w ocenie Komisji uznać należy, iż przyjęty przez Radę Miejską uchwałą wskazaną na wstępie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie doprowadził do naruszenia obowiązujących przepisów prawa, a zarzuty skarżącego są nieuzasadnione. Zarzut braku uzasadnienia uchwały Komisja uznaje za niezasadny. Po pierwsze dlatego, iż takowe zostało sformułowane, co znajduje uzasadnienie w protokole z sesji Rady Miejskiej Wrocławia. Po wtóre, wskazany przepis rozporządzenia dotyczy projektu aktu prawnego, nie zaś samego aktu. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymał się – 1 radny), postanowiła wnioskować o oddalenie przedmiotowej skargi;

4) skargi pani [REDAKOWANE] na Prezydenta Wrocławia - druk nr 665/12. Pismem z dnia 11 maja 2012r. Pani [REDAKOWANE] złożyła skargę na Prezydenta Wrocławia, a dotyczącej:

1. niemerytorycznego podejścia do skargi obywatelskiej oraz braku należytej staranności w wyjaśnianiu problemu;
2. podawania nieprawdziwych faktów w odpowiedzi na jej skargę, a tym samym działanie na szkodę skarżącej bez jakichkolwiek podstaw faktycznych.

Uzasadniając zarzuty, skarżąca twierdzi, iż dnia 18 stycznia br. złożyła skargę na pana Michała Janickiego za rozpowszechnianie nieprawdziwych faktów dotyczących jej osoby, i członków byłej Rady Osiedla Sołtysowice, co naraziło ją na nieprzyjemności ze strony obecnej rady osiedla i mieszkańców osiedla Sołtysowice. Ponadto wypowiedź Pana Janickiego została opublikowana w materiale książkowym, który został rozpropagowany w szerokim kręgu. Z zebranej w sprawie dokumentacji wynika, iż skarżąca pismem z dnia 18 stycznia br. a dodatkowo drogą elektroniczną (mailem z dnia 18 stycznia 2012r.) złożyła do Biura Rady Miejskiej Wrocławia skargę na Wiceprezydenta Michała Janickiego oraz zastępcę dyrektora Młodzieżowego Centrum Sportu pana Jerzego Kosę. Wobec niewłaściwości rzeczowej, skarga na wiceprezydenta została przekazana Prezydentowi, zaś na zastępcę dyr. dyrektorowi Wrocławskiego Centrum Sportu, Hippiki i Rekreacji, która to jednostka po likwidacji Młodzieżowego Centrum Sportu przejęła jego zadania. Skarga dotyczyła zarzutu upublicznienia nieprawdy, a tym samym wyrządzenia skarżącej krzywdy moralnej i doprowadzenia do strat moralnych. Konkretnie, zarzut dotyczył rzekomego przekazania przez pana Michała Janickiego (wówczas dyrektora Departamentu Spraw Społecznych UM Wrocławia, aktualnie Wiceprezydenta Wrocławia) na spotkaniu z przedstawicielami Rady Osiedla Sołtysowice w dniu 23.06.2009r. informacji, iż „jego wydział posiada pisemną zgodę poprzedniej Rady Osiedla na budowę stacji bazowej GSM na Sołtysowicach”. Informacja tej treści została rozpowszechniona - jak informuje skarżąca - przez pana Jerzego Libertowskiego, Przewodniczącego Rady Osiedla Sołtysowice, który w publikacji „Sołtysowice wczoraj i dziś” napisał zdanie cyt. „...pan Michał Janicki poinformował nas, że usunięcie wieży ze stadionu będzie trudne, gdyż jego wydział posiada pisemną zgodę poprzedniej Rady Osiedla na jej budowę”. Skarżąca podkreśla przy tym, iż cyt. „Twierdzenie zawarte w wypowiedzi pana Janickiego, dotyczące działalności Rady podczas mojego przewodnictwa, jest nieprawdziwe i narusza moje dobre imię i cześć, oraz osób, które ze mną pracowały. Stało się też przyczyną szykan, agresji skierowanej ze strony współmieszkańców wobec mojej osoby”. Rozpatrując skargę, pismem z dnia 21.02.2012r. Dyrektor Departamentu Prezydenta wyjaśnił, iż postępowanie w sprawie zastało przeprowadzone, zaś „z posiadanych informacji wynika, iż dyrektor Michał Janicki poinformował uczestników spotkania, że do Urzędu Miejskiego ani do MOSiR, który w tamtym czasie zarządzał nieruchomością, na której planowano realizację stacji bazowej nie wpłynęło wystąpienie Rady Osiedla sprzeciwiające się tej inwestycji. Stwierdzenie to dalekie jest jednak od rozpowszechniania w następstwie informacji, że Pani, bądź Rada Osiedla zgodziła się na przedmiotową inwestycję”. W rzeczywistości wyjaśniając sprawę Dyrektor Departamentu Prezydenta zauważył, iż cyt. „(...) po dokonaniu sprawdzenia dokumentów w przedmiocie budowy stacji bazowej telefonii komórkowej oraz informacji o przebiegu ww. spotkania doszło do nieporozumienia”, wyrażając przy tym

ubolewanie z powodu zaistniałego nieporozumienia. Niezadowolona z odpowiedzi, w szczególności zaś okoliczności, iż ta – jako skarga na Wiceprezydenta, a wcześniej Dyrektora Departamentu – winna być załatwiona przez Prezydenta (nie zaś Dyr. Departamentu Prezydenta), pismem z dnia 20.03.2012r. ponownie wystąpiła do Prezydenta Wrocławia w tej sprawie. Ten z kolei podtrzymał odpowiedź udzieloną przez Dyrektora Departamentu Prezydenta, przeprasząc przy tym za działanie jednostek miejskich, o ile ich działania spowodowały u skarżącej poczucie braku zadowolenia. Przy tak ustalonym stanie faktycznym zasadniczym problemem pozostaje rozstrzygnięcie treści wypowiedzi jaka padła ze strony ówczesnego Dyrektora Departamentu spraw społecznych UM Wrocławia pana Michała Janickiego. Ponieważ zarzut skarżącej dotyczy naruszenia dóbr osobistych, ustalenia w tej materii mogą być przedmiotem postępowania sądowego. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 2 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

5) skargi pana [REDAKTOWANO] na Prezydenta Wrocławia - druk nr 664/12. Pismem z dnia 11 maja 2012 r., Pan [REDAKTOWANO] (dalej: „Skarżący”) złożył skargę na Prezydenta Miasta Wrocławia. W skardze podniósł zarzuty niewykonania uchwały Rady Miejskiej Wrocławia i nienależytego wykonywania zadań przez właściwe organy, polegające na wydawaniu sprzecznych zarządzeń, a ponadto zarzucił naruszenie praworządności oraz słuszných interesów Skarżącego. Na podstawie uchwały nr XLIX/697/98 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 27 lutego 1998 r., Prezydent Miasta Wrocławia wydał w dniu 16 września 2011 r. zarządzenie nr 2472/11 (dalej: „Zarządzenie”), zgodnie z którym lokal mieszkalny nr 13 w budynku przy ul. [REDAKTOWANO] (dalej: „Lokal”), którego najemcą jest Skarżący, został przeznaczony do sprzedaży. Jak wynika z § 2 Zarządzenia najemcom lokali przysługuje pierwszeństwo w nabyciu lokali pod warunkiem złożenia wniosku o nabycie i oświadczenia, że wyrażają zgodę na cenę ustaloną w sposób określony w ustawie o gospodarce nieruchomościami w terminie 21 dni od daty otrzymania zawiadomienia o przeznaczeniu lokalu do sprzedaży. Wykonanie Zarządzenia zostało powierzone Zastępcy Dyrektora Wydziału Nabywania i Sprzedaży Nieruchomości. W wykonaniu Zarządzenia, Zastępca Dyrektora Wydziału Nabywania i Sprzedaży Nieruchomości pismem z dnia 22 września 2011 r. skierował do Skarżącego zawiadomienie o przeznaczeniu nieruchomości do zbycia, w którym określono warunki sprzedaży, w tym cenę Lokalu zaoferowanego Skarżącemu do nabycia (dalej: „Zawiadomienie”). W dniu 12 października 2011 r. do Urzędu Miejskiego we Wrocławiu Wydziału Nabywania i Sprzedaży Nieruchomości wpłynął wniosek Skarżącego o nabycie lokalu wskazanego w Zawiadomieniu i oświadczenie, że wyraża zgodę na cenę w nim wskazaną. W uzasadnieniu skargi Skarżący wskazał, iż z uwagi na brak doręczenia mu nowych pism dotyczących zawarcia umowy sprzedaży Lokalu, pismem z dnia 6 kwietnia 2012 r. zwrócił się do Urzędu Miejskiego we Wrocławiu o sfinalizowanie postępowania w sprawie i wyznaczenie terminu zawarcia umowy sprzedaży Lokalu. W odpowiedzi do Skarżącego zostało skierowane pismo Wydziału Nabywania i Sprzedaży Nieruchomości z dnia 11 kwietnia 2012 r. informujące o wszczęciu postępowania zmierzającego do wypowiedzenia Skarżącemu umowy najmu Lokalu oraz o wydaniu przez Prezydenta Wrocławia zarządzenia nr 4131/12 z dnia 27 marca 2012 r., zgodnie z którym odstąpiono od sprzedaży Lokalu. Dnia 10 maja 2012 r. Skarżący złożył zażalenie na odmowę wglądu do akt sprawy dotyczącej wypowiedzenia Skarżącemu umowy najmu. Wydział Nabywania i Sprzedaży Nieruchomości odpowiadając na zażalenie pismem z dnia 28 maja 2012 r. wskazał, iż Gmina podejmując czynności zmierzające do sprzedaży nieruchomości występuje jako podmiot prawa cywilnego, nie zaś jako organ władzy publicznej, dlatego też sprzedaż lokali mieszkalnych na rzecz najemców nie podlega rygorom przepisów ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, a zatem zażalenie na nie udostępnienie akt sprawy nie przysługuje. W odpowiedzi natomiast na skargę z dnia 11 maja Wiceprezydent Wrocławia Adam Grehl wskazał, iż postępowanie zmierzające do sprzedaży lokalu mieszkalnego regulują przepisy ustawy o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651 ze zm., dalej: „Ustawa”) Stosownie do brzmienia art. 27 Ustawy, sprzedaż nieruchomości wymaga zawarcia umowy w formie aktu notarialnego. Zatem u podstaw ustanowienia prawa własności nieruchomości lokalowej leży

oświadczenie organu samorządu terytorialnego, które nie stanowi władczego rozstrzygnięcia, lecz oświadczenie woli o charakterze cywilnoprawnym. Ponadto Przewodniczący poinformował, iż postępowanie zmierzające do wypowiedzenia umowy najmu Lokalu zakończyło się dnia 15 maja 2012 r. ustaleniem, że brak jest podstaw do wypowiedzenia Skarżącemu umowy najmu Lokalu, w związku z czym ustała przesłanka do odstąpienia od przeznaczenia do sprzedaży Lokalu. Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, iż w sprawach dotyczących sprzedaży nieruchomości stanowiących własność gminną, organ wykonawczy gminy, jakim jest prezydent miasta, nie występuje w roli organów administracji publicznej, ale jako reprezentujący gminę będącą właścicielem nieruchomości. Występuje zatem jako reprezentujący osobę prawną w wykonywaniu jej uprawnień majątkowych z zakresu prawa cywilnego, dlatego też sprawy te, z racji braku wyraźnego ustawowego odesłania do ich rozstrzygania w trybie administracyjnoprawnym, należą do właściwości sądu powszechnego (por. postanowienie WSA w Gliwicach z dnia 9 marca 2011 r. II SAB/GI 8/11). Wobec tego, iż naturą stosunków cywilnoprawnych jest równorzędność stron to Prezydent Miasta Wrocławia nie może rozstrzygnąć wniosku Skarżącego o nabycie Lokalu poprzez wydanie decyzji administracyjnej, w której w sposób władczy i jednostronny, określiłby jego sytuację. W niniejszej sprawie Skarżący chciałby wykupić lokal mieszkalny stanowiący własność Gminy Wrocław. Zawarcie umowy cywilnej, przewidzianej w art. 27 w związku z art. 34 ust. 1 pkt 3 Ustawy, nie należy do sfery administracji publicznej, a naruszenia przepisów dot. procedury zbywania lokali wchodzących w skład zasobu komunalnego mogą być rozstrzygane przed sądem powszechnym. Skarżącemu przysługuje zatem ewentualnie roszczenie o nabycie Lokalu, które - w razie odmowy zawarcia umowy - może być dochodzone na drodze postępowania sądowego, a to wobec uprawnienia do żądania złożenia oświadczenia woli o sprzedaży Lokalu. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymał się – 1 radny), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

6) skargi pani [REDAKOWANE] na Prezydenta Wrocławia - druk nr 663/12. Pismem z dnia 16 kwietnia br. następnie uzupełnionym 25 kwietnia br. pani [REDAKOWANE] złożyła skargę na Prezydenta Wrocławia wobec nie zapewnienia lokali socjalnych dla osób niepełnosprawnych. Podkreśliła, iż jest osobą niepełnosprawną. Od 2009r. stara się o mieszkanie socjalne składając stosowny wniosek w Urzędzie Miejskim Wrocławia, jednak bezskutecznie. Skarżąca podkreśla przy tym, że z powodu braku mieszkania nie może prawidłowo się rozwijać, odczuwając psychicznie negatywne tego konsekwencje. W odpowiedzi na skargę Prezydent wyjaśnił, iż skarżąca w istocie od 2009r. składa wnioski o przyznanie lokalu socjalnego. Te zostały weryfikowane, stosownie do wymogów określonych w uchwale Rady Miejskiej Wrocławia nr XXXVII/2420/05 z dnia 21 kwietnia 2005r. w sprawie zasad wynajmowania lokali mieszkalnych wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Wrocław. Punktacja wniosku skarżącej nie pozwoliła na umieszczenie jej na liście osób, którym przyznano mieszkanie socjalne. I tak np. w 2010r. przyznano lokale osobom z łączną punktacją od 24 do 39 punktów. W pierwszej zaś kolejności brano pod uwagę osoby samotne oraz rodziny 2-3 osobowe. Skarżąca otrzymała jedynie 1 punkt, co było efektem zadłużenia zajmowanego przez nią z rodzicami lokalu socjalnego przy ul. Ćwiczebnej we Wrocławiu. Podobnie było w 2011r., w którym skarżąca otrzymała 10 punktów, zaś mieszkania przyznawano osobom, które otrzymały 24-43 punkty. Warto w tym miejscu wspomnieć, iż skarżąca posiadając orzeczenie o stopniu niepełnosprawności uzyskiwała dodatkowe z tego tytułu punkty. Uwzględniając wyjaśnienia oraz dokumentację w sprawie, na sesji w dniu 17 maja br. uchwałą nr XXVI/612/12 w sprawie rozpatrzenia skargi pani [REDAKOWANE] na Prezydenta Wrocławia Rada Miejska nie uwzględniła skargi. Ustosunkowując się do merytorycznych zarzutów uznała, iż wszelkie sprawy poruszane przez skarżącą a dotyczące przyznania lokalu mieszkalnego były załatwiane zgodnie z obowiązującymi przepisami. Nie uchybiono przy tym żadnej procedurze, zaś brak przyznania lokalu skarżącej znajduje uzasadnienie zarówno prawne jak i faktyczne. Pismem z dnia 30 maja br. skarżąca ponowiła swą skargę. Nie przedstawiła przy tym żadnych nowych okoliczności. Podkreśliła przy okazji po raz kolejny krytyczną ocenę wobec działań Prezydenta w zakresie zaspokajania potrzeb lokalo- wych mieszkańców Wrocławia. Pismem z dnia 15 czerwca br. działając w imieniu

Prezydenta Wiceprezydent Wrocławia ponownie wyjaśnił wątpliwości skarżącej, wskazując podstawy decyzji odmownych podjętych w stosunku do niej. Podkreślił dodatkowo charakter i wagę kryteriów przyznawania mieszkań określonych w stosownej uchwale Rady Miejskiej Wrocławia. Oceniając zarzuty zawarte w ponownej skardze z dnia 30 maja 2012r. uznać należy, iż stanowią one powielenie skargi zawartej w piśmie z dnia 16 i 25 kwietnia 2012r. Nie przedstawiono w niej żadnych nowych dowodów, a skarżąca nie powołała się na inne dokumenty. Rozpatrując skargę Rada Miejska winna raz jeszcze przyjrzeć się stawianym zarzutom. O ile uzna, iż te nie znajdują uzasadnienia, może podtrzymać dotychczasowe stanowisko, powołując się na postanowienia art. 239 kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym: W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za - 4, przeciw - 0, wstrzymał się - 1 radny), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

7) skargi pani [REDAKTOWANE] na Prezydenta Wrocławia - **druk nr 669/12.** Pismem z dnia 5 lipca 2011r. Pani [REDAKTOWANE] wystąpiła do Biura Rady Miejskiej Wrocławia ze skargą na postępowanie Prezydenta Wrocławia. Zarzuciła w niej, iż ten mimo wielokrotnych wniosków z jej strony nie spotkał się z nią, celem pomocy w przydzieleniu mieszkania komunalnego. Brak mieszkania uniemożliwia jej jako osobie niepełnosprawnej korzystanie w pełni z praw przyznanych jej mocą ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, a ponadto Karty Praw Osób Niepełnosprawnych. W ocenie skarżącej nie ma takiej szansy aktualnie mieszkając z rodzicami z dala od centrum, tj. przy ul. [REDAKTOWANE] w warunkach braku w pobliżu ośrodka zdrowia, sklepu oraz innych podstawowych instytucji publicznych. Zebrana w sprawie dokumentacja oraz złożone wyjaśnienia wskazują, iż ze skarżącą na bieżąco prowadzona jest korespondencja przez Urząd Miejski Wrocławia. Wprawdzie do spotkania z Prezydentem Wrocławia nie doszło, jednak w jego imieniu spotykali się ze skarżącą przedstawiciele Urzędu, m.in. Dyrektor Biura Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi, Rzecznik Osób Niepełnosprawnych, pracownicy Wydziału Lokali Mieszkalnych, Działu Pomocy Instytucjonalnej MOPS (w wyniku którego zapewniono skarżącej miejsce w lokalu chronionym przy ul. Lelewela przez okres od 24 lutego do 30 kwietnia br.), Dyrektor Polskiej Organizacji Osób Niepełnosprawnych we Wrocławiu oraz przedstawiciele Zespołu Terenowej Organizacji Socjalnej z siedzibą we Wrocławiu. Skarżąca korzysta z zasiłku stałego i pielęgnacyjnego. Korzystała też z zasiłków celowych przeznaczonych głównie na zakup odzieży, obuwia i leków w łącznej kwocie w latach 2009-2010 ponad [REDAKTOWANE] zł. Pani [REDAKTOWANE] złożyła wniosek o najem lokalu socjalnego w 2009 roku, który jednak uzyskał wynik ujemny i nie została zakwalifikowana do przyznania mieszkania. Kolejny wniosek uzyskał 10 pkt i również nie zagwarantował jej prawa do mieszkania socjalnego. Sprawa skarżącej będzie podlegała rozpatrzeniu przy opracowywaniu kolejnej listy osób uprawnionych do otrzymania lokalu socjalnego z tytułu przebywania w niedostatku w roku 2012. Uchwałą z dnia 15 września 2011r. nr XVI/311/11 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie rozpatrzenia skargi pani [REDAKTOWANE] na Prezydenta Wrocławia Rada Miejska nie uwzględniła skargi. Ustosunkowując się do merytorycznych zarzutów uznała, iż skarżącej udzielona została wszelka pomoc przewidziana przepisami prawa. Co zaś się tyczy zarzutu braku bezpośredniego spotkania z Prezydentem, Rada Miejska Wrocławia nie dysponuje podstawą prawną umożliwiającą obligowanie Prezydenta do spotykania się z mieszkańcami. Decyzję w tym zakresie podejmuje autonomicznie sam Prezydent. Wobec zaistniałego stanu faktycznego i prawnego, skargę w tym zakresie należy uznać za nieuzasadnioną. Pismem z dnia 30 maja br. skarżąca ponowiła swą skargę. Nie przedstawiła przy tym żadnych nowych okoliczności, podkreślając okoliczność unikania przez Prezydenta Wrocławia spotkania z nią. Pismem z dnia 15 czerwca br. działając w imieniu Prezydenta Wiceprezydent Wrocławia ponownie wyjaśnił wątpliwości skarżącej, wskazując podstawy decyzji odmownych podjętych w stosunku do niej. Podkreślił dodatkowo charakter i wagę kryteriów przyznawania mieszkań określonych w stosownej

uchwale Rady Miejskiej Wrocławia. Oceniając zarzuty zawarte w ponownej skardze z dnia 30 maja 2012r. uznać należy, iż stanowią one powielenie skargi zawartej w piśmie z dnia 5 lipca 2011r. Nie przedstawiono w niej żadnych nowych dowodów, a skarżąca ograniczyła się do powtórzenia dotychczasowych zastrzeżeń. Rozpatrując skargę Rada Miejska winna raz jeszcze przyjrzeć się stawianym zarzutom. O ile uzna, iż te nie znajdują uzasadnienia, może podtrzymać dotychczasowe stanowisko, powołując się na postanowienia art. 239 kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym: W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za - 4, przeciw - 0, wstrzymał się - 1 radny), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

8) skargi pana [REDAKTOWANO] na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej - **druk nr 668/12**. Pismem z dnia 14 maja 2012r. (data wpływu do Biura Rady Miejskiej Wrocławia; 17.05. 2012r.) Pan [REDAKTOWANO] złożył skargę na dyrektora MOPS we Wrocławiu. Skarżący twierdzi, iż wbrew obowiązkom, w noclegowni przy ul. Małachowskiego 15 we Wrocławiu, prowadzonej przez Towarzystwo św. Brata Alberta dochodzi do nieprawidłowości. Dotyczą one zaniedbań w zakresie wyżywienia przebywających w nim osób, a to w postaci braku ciepłych posiłków (zup) z dodatkiem chleba. Generalnie zarzut dotyczy jakości świadczonych przez placówkę usług. Wskazując na powyższe skarżący postuluje odwołanie Dyrektora MOPS. Pismem z dnia 31 maja br. Dyrektor MOPS wyjaśnił, iż skarżący pismem z dnia 20 lutego 2012r. wystąpił do MOPS z pismem zatytułowanym „Raport o bezdomności, chłódzie i głodzie” zawierający spostrzeżenia skarżącego z dobrowolnych wizyt odbytych we wrocławskich noclegowniach. Na tej podstawie wysnuł wnioski o niedociągnięciach w noclegowni przy ul. Małachowskiego 15 we Wrocławiu, prowadzonej przez Towarzystwo św. Brata Alberta. Odpowiedź na piśmie otrzymał w terminie ustawowym (pismo Dyrektora MOPS z dnia 19 marca 2012r.). W przedmiotowej odpowiedzi wyjaśniono, iż zawarta w „Raporcie...” ocena jest subiektywnym punktem widzenia skarżącego, zaś wszelkie jego spostrzeżenia zostaną wzięte pod uwagę, przy działaniach zmierzających w poszukiwaniu lepszych rozwiązań w walce z bezdomnością. Kopie raportu trafiły do wielu innych instytucji, w tym. m.in. właściwego ministra oraz Wojewody. Przyjmując przedstawiony wyżej punkt widzenia można przyjąć, iż spostrzeżenia skarżącego przyjęte zostały przez Dyrektora MOPS we Wrocławiu, więc w tym obszarze działanie kierownika placówki było prawidłowe. Co zaś się tyczy konkretnego zarzutu braku ciepłych posiłków (zup) w noclegowni przy ul. Małachowskiego 15 we Wrocławiu, wyjaśnienia w tym przedmiocie zostały złożone przez Dyrektora MOPS na posiedzeniu Komisji, który poinformował, że ciepłe posiłki są wydawane w okresie zimowym. Wobec powyższego zarzut braku ciepłych posiłków (zup) staje się bezprzedmiotowy. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za - 4, przeciw - 0, wstrzymało się - 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

9) skargi pani [REDAKTOWANO] na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej - **druk nr 666/12**. Pismem z dnia 11 maja br. pani [REDAKTOWANO] złożyła skargę na kierownika MOPS we Wrocławiu. Formułując uzasadnienie, zarzuciła w/w nie wywiązywanie się z obowiązków w zakresie pomocy społecznej, a konkretnie nie przyznanie dofinansowanie na wynajęcie pokoju, wobec zaistnienia przesłanek do przyznania takiej formy pomocy materialnej. Wyjaśnienia złożone w sprawie oraz dołączona dokumentacja wskazują, iż zarzuty skarżącej są całkowicie bezzasadne. Decyzją z dnia 4 maja br. Prezydent Wrocławia (kierownik MOPS) odmówił przyznania zasiłku celowego z przeznaczeniem na wynajęcie pokoju. W uzasadnieniu szczegółowo wyjaśniono podstawy faktyczne i prawne decyzji. Podkreślono przy okazji, iż stosowne rozstrzygnięcie poprzedzone zostało wywiadem środowiskowym. Nie dostarczył on jednak podstaw do pozytywnego załatwienia wniosku skarżącej, bowiem ta posiada dostateczne warunki lokalowe. Mieszka u rodziców, a za korzystanie z pokoju w ich mieszkaniu nie ponosi żadnych opłat. W ocenie organu orzekającego nie wystąpiła podstawa przyznania wnioskowanego

zasiłku, tym bardziej, że warunki panujące w lokalu zamieszkałym przez skarżącą są dobre. Uwzględniając zatem ustalenia dokonane w sprawie, a dodatkowo postanowienia art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004r., zgodnie z którym, pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości, organ orzekający w sprawie dokonał stosownego rozstrzygnięcia wskazaną na wstępie decyzją. Przy tak ustalonym stanie faktycznym, Komisja nie znalazła podstaw do uwzględnienia skargi na kierownika MOPS w trybie działu VIII kpa. Ten bowiem wobec wniosku skarżącej podjął stosowne działania, wszczynając procedurę zakończoną decyzją administracyjną. Odrębnym zaś zagadnieniem jest kwestia legalności rozstrzygnięcia organu I instancji. W tym zakresie obowiązuje zasada instancyjności a organem właściwym do rozpatrzenia odwołania jest SKO. Tym samym w zakresie nie objętym skargą na kierownika gminnej jednostki organizacyjnej, pismo skarżącej z dnia 11 maja 2012r. w ocenie Komisji należy uznać jako odwołanie, poddając stosownej procedurze administracyjnej. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

10) skargi pani [REDAKOWANE] na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej – **druk nr 667/12**. Pismem z dnia 30 maja br. skarżąca złożyła skargę na kierownika MOPS zarzucając temu nie wywiązywanie się z ustawowych obowiązków, a ponadto przewlekłość w rozpatrywaniu przez tego wniosków o przyznanie zasiłków. W odpowiedzi na skargę kierownik MOPS krytycznie odniósł się do zarzutów. Uzasadniając stanowisko podkreślił, iż skarżąca wielokrotnie składała wnioski o przyznanie zasiłku (pomocy). Zawsze jednak otrzymywała odpowiedzi na wnioski w ustawowym terminie. Przykładowo podał daty pism w przedmiotowej sprawie, a to z dnia 28 maja br., oraz 11 czerwca br. załączając jednocześnie ich kopie. Dodatkowo wyjaśnił, iż zarzut dotyczący braku pomocy w znalezieniu pracy jest bezzasadny bowiem sprawami zwalczania bezrobocia zajmują się inne instytucje, do których należy m.in. powiatowy urząd pracy, o czym skarżąca również została poinformowana. Analiza materiału zebranego w sprawie potwierdza wyjaśnienia dyrektora MOPS we Wrocławiu. W istocie działania Dyrektora podejmowane były terminowo, a pouczenia o ewentualnym sposobie dalszego postępowania skarżącej w sprawie rzetelne. Oceniając zarzuty zawarte w skardze z dnia 30 maja 2012r. uznać należy za bezzasadne. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

11) skargi pana [REDAKOWANE] na Prezesa Zarządu Spółki Wrocławskie Mieszkania Sp. z o.o. - **druk nr 672/12**. Pismem z dnia 29 maja 2012r. Pan [REDAKOWANE] złożył skargę na Prezesa sp. z o.o. Wrocławskie Mieszkania. Skarżący zarzucił mu beczynność, wobec stwierdzonych w najmowanym przez niego mieszkaniu przy ul. [REDAKOWANE] we Wrocławiu nieprawidłowości w funkcjonowaniu pieca kaflowego, których konieczność wyeliminowania wymagała natychmiastowej reakcji. W istocie skarżący dołączył do skargi materiał dowodowy w postaci m.in. opinii kominiarskiej z dnia 18.10.2011r., z której wynikało, iż piec wymaga naprawy wykwalifikowanego zduna, gdyż wykonany został niestandardnie, co uniemożliwiało jego eksploatację. W sezonie grzewczym 2001/2012 wady uniemożliwiały prawidłową eksploatację, a temperatura w pomieszczeniu (mieszkaniu) sięgała 9-10 stopni, czego potwierdzenie jest m.in. notatka służbowa sporządzona przez pracowników spółki Wrocławskie Mieszkania. W odpowiedzi na skargę prokurent spółki potwierdził wadę spornego pieca. Oświadczył ponadto, iż spółka zadeklarowała jego naprawę w terminie umożliwiającym jego eksploatację w sezonie grzewczym 2012/2013, jednak wobec skargi pana [REDAKOWANE] zdecydowano się na przyspieszenie remontu, do czego przystąpiła w dniu 18 czerwca br. Obecna na posiedzeniu Komisji Prezes Spółki Wrocławskie Mieszkania Sp. z o.o. poinformowała, że piec został naprawiony. Wobec powyższego, uznać należy, iż skarga jest bezprzedmiotowa. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 2, przeciw – 0, wstrzymało się – 2 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

12) skargi pani [REDAKTOWANO] na Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta - **druk nr 671/12**. Pismem z dnia 7 maja 2012 r., Pani [REDAKTOWANO] złożyła skargę do Rady Miejskiej Wrocławia, w której zarzuciła dopuszczenie się zaniedbań oraz nienależyte wykonywanie zadań przez Zarząd Dróg i Utrzymania Miasta (dalej: „ZDiUM”). Skarżąca wskazała, iż łatanie od lat ulicy Wyszyńskiego trzy razy w roku może wskazywać na używanie nieodpowiednich materiałów, a tym samym nieuzasadnione zwiększanie kosztów utrzymania drogi. Ponadto skarżąca zarzuciła zaniechanie zainstalowania sygnalizacji świetlnej na skrzyżowaniu Wyszyńskiego i Damrota. Takie działanie, w ocenie skarżącej poprawiłoby bezpieczeństwo przechodniów. W odpowiedzi na skargę Dyrektor ZDiUM poinformował, iż remonty częściowe nawierzchni ul. Wyszyńskiego polegające na rozbieraniu zniszczonych łat z masy bitumicznej i wykonywaniu nowych łat na nawierzchni kostkowej zapewnia przejezdność i bezpieczeństwo ruchu. Odnosząc się do kwestii budowy sygnalizacji świetlnej podkreślił brak kompetencji w tym zakresie, wskazując jako uprawnionego do działań w tym temacie Wydział Inżynierii Miejskiej Urzędu Miejskiego Wrocławia. Zarządcą przedmiotowej drogi jest ZDiUM, jednostka organizacyjna Gminy Wrocław, która na podstawie art. 20 pkt 4 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2007r. Nr 19, poz. 115 ze zm., dalej: „Ustawa”) zobowiązana jest m.in. do utrzymania nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą, a co za tym idzie zapewnienia bezpiecznego poruszania się po tych drogach pojazdów i pieszych. O ile zatem przeprowadzanie remontów częściowych zapewnia bezpieczeństwo ruchu, to stanowi wywiązanie się z obowiązków ciążących na zarządcy drogi, pomimo iż wskazane wyżej remonty nie gwarantują takiego komfortu poruszania się po drodze, eliminacji hałasu, przychepność jaka mogłaby być uzyskana wskutek całkowitej wymiany konstrukcji jezdni. Z zarządzaniem drogą wiążą się również działania zaliczane do inżynierii ruchu drogowego (art. 20 pkt 5 Ustawy), w tym organizowania ruchu na drogach. Ustawienie sygnalizacji świetlnej na skrzyżowaniu ulic Wyszyńskiego i Damrota nie stanowi obowiązku zarządcy drogi, który może to uczynić, jeżeli uzna, iż takie rozwiązanie wpłynie znacząco na poprawę bezpieczeństwa w ruchu pojazdów i pieszych. Wobec kompetencji Wydziału Inżynierii Miejskiej Urzędu Miejskiego do budowy sygnalizacji świetlnej, skargę w tym zakresie należy uznać za pozbawioną podstaw prawnych. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

13) wniosku grupy bezdomnych osób – **druk nr 670/12**. Pismem dnia 16 lutego 2012r. grupa osób bezdomnych złożyła w trybie art. 241 kodeksu postępowania administracyjnego wniosek o podjęcie przez władze miasta w tym Radę Miejską Wrocławia inicjatywy zmierzającej do podjęcia działań, których celem jest pomoc w wychodzeniu z bezdomności. W szczególności podkreślono potrzebę utworzenia takiej placówki na terenie miasta, gdyż aktualnie tego typu ośrodek nie istnieje. Zadeklarowali też chęć pomocy w tworzeniu tej inicjatywy. Zgodnie z art. 241 kpa, przedmiotem wniosku mogą być w szczególności sprawy ulepszenia organizacji, wzmocnienia praworządności, usprawnienia pracy i zapobiegania nadużyciom, ochrony własności, lepszego zaspokajania potrzeb ludności. Stosownie do art. 242 § 1 kpa, wnioski składa się do organów właściwych ze względu na przedmiot wniosku. W ocenie Komisji pismo grupy bezdomnych spełnia cechy wniosku w rozumieniu wskazanych przepisów. Uwzględniając powyższe winien on zostać rozpatrzony zgodnie z właściwością. Skoro tak, właściwym do podjęcia rozstrzygnięcia w zakresie wnioskowanym jest Rada Miejska Wrocławia. Ponieważ w sprawach dotyczących rozpatrywania wniosków stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące skarg, wszczęta została procedura rozpatrzenia wniosku. Rozpatrzenie zaś wniosku oraz podjęcie decyzji w tym zakresie winno zostać poprzedzone szczegółowym merytorycznym wyjaśnieniem sprawy. Komisja przychyliła się do stanowiska Dyrektora Departamentu Spraw Społecznych wyrażonego w piśmie z dnia 11 czerwca br. Uwzględniając powyższe Rada Miasta winna rozpatrzyć merytorycznie zasadność wniosku grupy osób bezdomnych, uwzględniając argumentację przedstawioną zarówno przez wnioskodawców jak i przedstawicieli Gminy Wrocław. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw –

0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wniosku. Jednocześnie Komisja postanowiła wnioskować o zmianę w tytule i § 1 projektu uchwały polegającą na zastąpieniu wyrazów „**pana [REDACTED]**” wyrazami „**grupy bezdomnych osób**”.

Ad. III.

Następnie Komisja zapoznała się z treścią korespondencji:

1. Odpowiedź Z-cy Dyrektora Wydziału Inżynierii Miejskiej dot. pisma Komisji w sprawie poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego na ulicy Buforowej. Komisja przyjęła treść pisma do wiadomości.
2. Informacja Dyrektora ZDIUM dot. przekazania pisma Komisji w sprawie poprawy bezpieczeństwa osób w rejonie przejścia dla pieszych zlokalizowanego przy ul. Buforowej w rejonie przystanków autobusowych Wrocław – Lamowice, do Wydziału Inżynierii Miejskiej. Komisja przyjęła treść pisma do wiadomości.
3. Odpowiedź Pana Wojciecha Adamskiego, Wiceprezydenta Wrocławia dot. prośby Ochotniczej Straży Pożarnej Oddział Ratownictwa Wodnego w sprawie przyznania środków finansowych na zakup sprzętu nurkowego i ratowniczego przeznaczonego na wyposażenie jednostki. Komisja przyjęła treść pisma do wiadomości.
4. Odpowiedź Pana Zbigniewa Słysz, Komendanta Straży Pożarnej na pismo Komisji dot. wzmożenia kontroli osób, prowadzących sprzedaż kwiatów. Komisja przyjęła treść pisma do wiadomości.

Ad. IV.

W wolnych wnioskach Przewodniczący Komisji:

- poinformował o odbytym spotkaniu u Pana Wiceprezydenta Wojciecha Adamskiego, poświęconym przeciwdziałaniu gaffiti;
- zaproponował zorganizowanie, po przerwie wakacyjnej, spotkania z Komendantem Straży Miejskiej, Panem Zbigniewem Słyszem, w celu podsumowania pracy Straży Miejskiej podczas Mistrzostw UEFA EURO 2012 oraz przeprowadzenia dyskusji dot. przekształcenia Straży Miejskiej w policję municypalną.

Następnie Przewodniczący Komisji zaproponował, aby kolejne posiedzenie odbyło się dnia 2 lipca 2012r. (poniedziałek) o godz. 15.30, w sali nr 302.

Przewodniczący Komisji
Krzysztof Kilarski

Protokół sporządziła:

Elżbieta

Bocheńska - Zarzycka

